

ærede Medlem fremhævede ogsaa, at disse Fugle havde Tilpasningsevne, og det kan være, at de danske Raager særlig har lagt sig efter at æde Korn, medens de tyske mere lever af Insekter; umuligt er det jo ikke. Jeg tror, at Professor Boas er den af de lærde, der har taget Sagen mest praktisk og rigtigt, og jeg mener, at han i den Henseende vejer Magister Winge op.

Er man meget fugleinteresseret, forstaar jeg for øvrigt ikke denne Kærlighed til Raagerne; efter min Mening er Raagen en utiltalende Flugt. Og naar de lever i Kolonier, holder de et saadant Spektakel, at det er ganske uhyggeligt at være i deres Nærhed. Jeg forstaar ikke den Veneration, vi nærer overfor disse Fugle. Der er andre Fugle, som der var mere Grund til at værne, saaledes Musvaagen, en af vore stolteste og prægtigste Fugle og sikkert saa at sige udelukkende en Nytteflugt. Den er ikke fredet hele Aaret rundt, og den staar i stor Fare for at blive udryddet. Der var langt mere Grund for vore Fuglevenner til at tage dette Spørgsmaal op end til at henfalde i Medynk med Raagerne, disse Skovens Rotter, som de med Rette kan kaldes. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) sagde, at det var saadanne kloge Fugle. (Marott: Det sagde Winge). Ja, ja, men det ærede Medlem citerede denne Udtalelse og sluttede sig, saa vidt jeg forstod, til den. Nu vil jeg indrømme, at i Almindelighed var det ingen Skade til, om man fredede om de kloge her i Landet, og det er rigtigt, at Raagerne er kloge. Men hvad bruger de deres Klogskab til? De bruger den til at overfalde Bondens Ager, Bondens Korn, og naar Klogskaben tager den Retning, naar de kloge optræder som Røvere, synes jeg ikke, der er Grund til at værne om dem. Nej, lad Sentimentaliteten overfor Raagerne ligge.

For øvrigt er det ikke noget nyt, at de lærde er uenige, det er de, som bekendt, altid. Derimod er det nyt, at Socialdemokraterne er blevet uenige om et almindeligt sagligt Spørgsmaal, og jeg vil ikke nægte, at det interesserer mig, fordi alle nye Fænomener altid har en vis Interesse. Det interesserer mig, at se det ret stærke Skyts, man kørte frem med. Jeg hørte det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) beskyldte det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) for at gaa Godsejernes Ærinde. Tænk hvilken Himmerigsmundfuld! En gammel, staalsat Socialdemokrat bliver be-

skyldt for at gaa Godsejernes Ærinde! Hvordan vil det saa ikke gaa med os andre, naar den store Krig en Gang bryder løs. De Herrers Argumenter overfor hinanden interesserede mig ogsaa. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds kunde ikke tænke sig, at det ærede Medlem fra Næstved havde anden Interesse i denne Sag end den, der skrev sig fra, at der nede paa hans Egn fandtes en forfærdelig stor Raagekoloni, og at nogle Husmænd led Tab ved disse Raager, og det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) forklarede sig paa lignende Maade det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds' (Marott) Mangel paa Interesse for Sagen ved, at det ærede Medlem selvfølgelig ikke var plaget af Raager. Jeg kan godt forstaa disse Betragtningmaader indenfor et Parti, hvor Egoismen maaske er sat mere i System og faar mere Raaderum end hos os andre; men for mit Vedkommende er dette ikke Drivfjederen. Jeg har ingen Raager i min Egn, de findes neppe Nord for Limfjorden; jeg har altsaa ingen Valgkredsinteresse i at tale om Spørgsmaalet. Men jeg har lovet en gammel Ven paa Sjælland, hvis Spørgsmaal om Raagernes Bekæmpelse nogen Sinde kom frem paa Rigsdagen, da at ville støtte Sagen. Han har gentagne Gange faaet sine Marker ødelagt paa Grund af Raagernes Lyst til at æde hans Korn, og det har voldt ham meget store Tab. Det er sket Gang paa Gang, Aar efter Aar, og derfor har han sagt til mig: Hvis det Spørgsmaal kommer for i Rigsdagen, maa du som den Forsvarer af de undertrykte Sag, som jeg altid har kendt dig for at være, give Sagen din Støtte. Det har jeg lovet ham, og derfor vil jeg med disse Udtalelser søge at støtte det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) i hans Kamp for Raagernes Bekæmpelse.

R. Andersen: Det forekommer mig, at denne Sag har faaet en noget mere teoretisk Behandling, end den egentlig kunde gøre Krav paa, og jeg tror, det vilde have været mere formaalstjenligt, om man havde taget lidt mere praktisk paa den. Det kan jo være ganske interessant at anstille Undersøgelse om, hvad Raagerne lever af, og derud fra anstille Beregninger over den Nytte og Skade, de gør. Jeg skal derom kun sige, hvad der ogsaa er blevet berørt af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at Betydningen af en saadan Undersøgelse i overordentlig høj Grad afhænger af, paa hvilket Tidspunkt